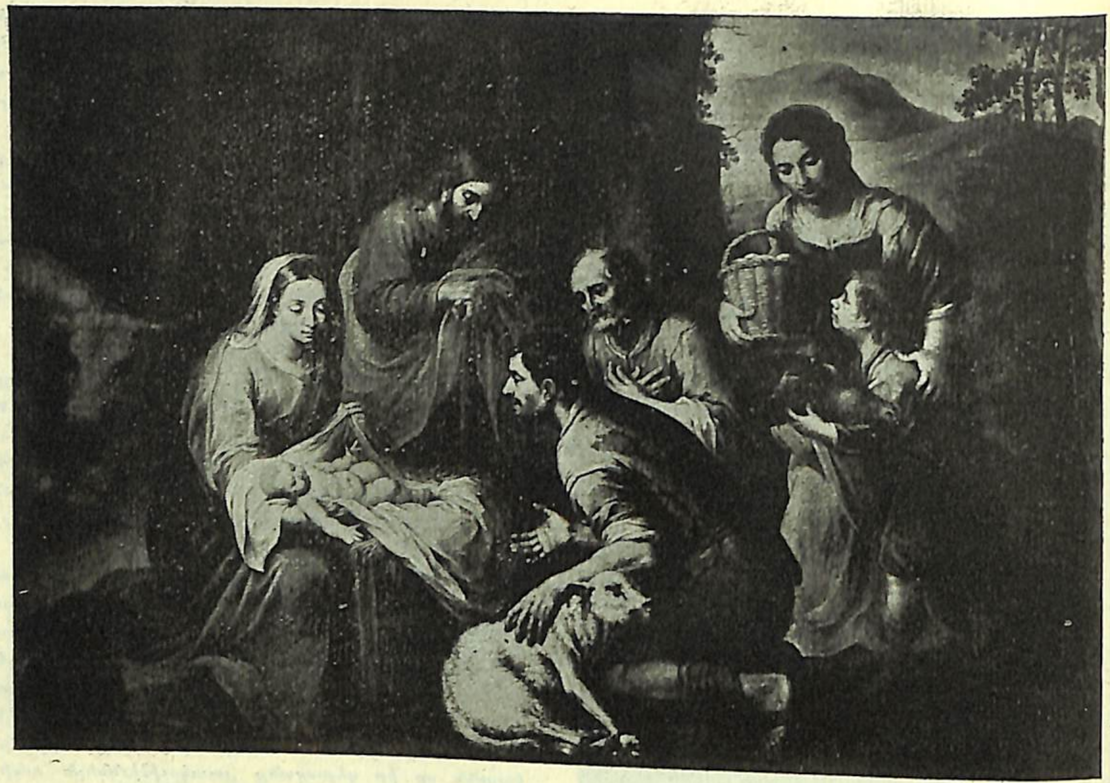

ԾՆՆԴԵԱՆ ԳԻՇԵՐ

… Ու կը ձիւնէր, կը ձիւնէր
Խոլ հեշտանքով և սարսուռով ահաւոր
Սեւ ու տխուր այն գիշեր։

Հազար դարով էր ձիւներ,
Ու կուտակուած թշուառութեամբ վիրաւոր
Մարդն եղկելի կը հեծէր.

Մարդն եղկելի կը հեծէր…
Ո՜հ, ի՜նչ ողորմ, ի՜նչ աղեխարշ արտասուք…
Երկինքն անգամ էր յուզուեր.

Երկինքն անգամ էր յուզուեր,
Ու սիրտ կ'ուզէր, արցունք կ'ուզէր սրտմաշուք
Լալ հէք մարդուն բախտն աւեր։

«Երթամ տեսնեմ սրտիս սէր,
Զոր մատներովս կազմեցի այնքան սիրուն,
Ու շունչս ամբիծ իր շունչն էր»։

Բանին պատգամն հնչեր էր։ —
Խուժեցին դուրս բիւր բանակներ զուարթուն,
Ու երկինքն էր փեռեկեր։

Ու կը ձիւնէր, կը ձիւնէր
Գիշերն ի լոյս երկինքն այն լոյս հրեշտակներ.
Նոր երգ մ'ոլորտն էր բռներ։

Կ'ընկրկէին հոն դարեր
Անշարժ… ու լուռ… խօսուն, անխօս կը ժպտէր,
Երկինք զԱստուած էր ձիւներ։

Ու այն Աստուած մանուկ էր,
Կարօտ ունէր, արցունք ունէր, սէր ունէր,
Ու այն սիրով կը մեռնէր…

Ալ չէր ձիւներ այն գիշեր.
Աւետի՜ս… երկիրս երկինք էր դարձեր.
Մարդն երջանիկ՝ կ'արտասուէր…։

Հ. ԵՂԻԱ ՓԷՉԻԿԵԱՆ

ԽՈՐԷՆ ԱՐՔԵՊՍ. ՄՈՒՐԱՏԲԷԳԵԱՆ

ՎԵՀԱՓԱՌ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Մեր հանդէսին վերջին պրակը մամուլէն դուրս գալու վրայ էր, երբ Հայաստանի սրտէն կը սփռուէր ի սփիւռս աշխարհի հայութեան թէ Խորէն Արքեպս. Մուրատբէգեան կաթողիկոս ընտրուած էր Էջմիածնի մէջ տարւոյս Նոյեմբեր 12ին։

Փութացինք դուրս քաշել զայն՝ տեղ տալու համար գոնէ վերջին էջերուն մէջ՝ օրուան մեծ եղելութեան, որ ուրախառիթ է և գրեթէ զարմանալի՝ մեծամասնութեան մը համար որ այնքան լաւատես չէր այդ մասին։

Մենք՝ ինչպէս երբեմն հասարակաց սուգ՝ զուժեցինք Գէորգ Եի մահը, այսօր ալ մեր ուրախակցութեան անկեղծ բաժինը կ'արձանագրենք, մանաւանդ շեշտելով միաձայն բարենշան գոհունակութիւնը որ տեսնուեցաւ հայ մամուլին մէջ, ինչպէս և հայ ժողովրդեան կրօնական ջերմ վերաբերումը և հետաքրքրութիւնը՝ ժամանակի մը մէջ որ տնտեսական ու հոգեկան այնքան տառապանքներ կը ճնշեն։

Ո՛չ ոք կ'ուրանայ թէ այդ ընտրութեան մէջ ամենամեծ դեր մ'ունի Հայկական Հանրապետութիւնը իր բարեացակամութեամբ և գործնական աջակցութեամբ որ անհրաժեշտ էր այդ գործին համար։

Ներգաղթի հրապուրիչ էջերուն քով այս ալ իր պատմական կարեւորութիւնն ունի, և նոր հորիզոն մը կը բանայ հայութեան՝ լաւագոյն յոյսեր արծարծելով անոր սրտին մէջ։

Ի վիճակի չըլլալով ընդարձակ տեղեկութիւններ տալ կաթողիկոսական ընտրութեան և Եկեղեցական Համագումարին շուրջ, հոս կ'ամփոփենք համառօտ կենսագրականը Նորընտիր Կաթողիկոսին։

Ան ծնած է Թիֆլիս, 1873ին. իր ուսումնական կրթութիւնն առած է նախ իր ծննդավայրի Ներսէսեան վարժարանը, ապա շրջանաւարտ Էջմիածնի Գէորգեան Ճեմարանէն, ուսկից վերջ Մոսկուայի մէջ կը բոլորէ իր համալսարանական ընթացքը։

1910ին եպիսկոպոս կը ձեռնադրուի Իզմիրլեան կաթողիկոսէն. 1923ին հանգուցեալ Գէորգ կաթողիկոսի կ'աջակցի տեղապահութեամբ, անոր հիւանդութեան շրջանին. հուսկ այդ պաշտօնին կը նշանակուի 1925ին՝ կաթողիկոսական կարգադրութեամբ, և իսկապէս զայն կը վարէր 1930 Մայիս 8էն ի վեր՝ իր նախորդի մահուան թուականէն։ Գերագոյն Խորհուրդի գործակից ու վարիչ ըլլալէն զատ, ան վարած է Երեւանի թեմի առաջնորդութիւնը շուրջ տասնեակ տարիներ։

Իմաստուն և զօրեղ վարիչի ձիրքեր կանուխէն ցոյց տուած է Նորընտիրը. ինք էր որ 1914ին Գէորգեան Ճեմարանին մէջ ծագած ըմբոստութիւն մը կը խաղաղէր, և 1925ին, Մելեան ու Բենիկ Վ.ի «Ազատ Եկեղեցի»ին դէմ կը մաքառէր մինչեւ անոր ի սպառ ջնջումը։ Միւս կողմէն իր աջալուրջ հսկողութեամբ թոյլ չտուաւ որ ոչ մէկ ոտնձգութիւն կատարուի Էջմիածնէն ներս, և նախանձախնդրութեամբ պահպանեց վանքին հնութիւնները, թանգարանն ու գանձարանը։

Նկատելով ուրեմն անձնական խոհեմ ու քաղաքագէտ վարմունքն և նպաստաւոր պարագաները՝ անակնկալ մը չեղաւ իր կաթողիկոս ընտրուիլը որ կատարուած էր Նոյեմբեր 12ին, և յաջորդ օրը օծումը։

Հայկական Մամուլին մէջ արդէն ակնարկներ եղան թէ հաւանօրէն որո՛նք պիտի

digitised by A.R.A.R.@